

ชื่อเรื่อง แนวความคิดของข้าราชการและประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอนาวัง จังหวัด

หนองบัวลำภู

ชื่อผู้แต่ง ณรงค์ฤทธิ์ มนตรีภักดิ์

ปี พ.ศ. 2553

บทคัดย่อ

การพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะข้าราชการและประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญของการพัฒนา และต้องมีการประสานแนวความคิดให้เกิดบูรณาการ และให้ท้องถิ่นดำเนินการพัฒนาไปตามแนวทางที่คาดหวัง จุดเชื่อมโยงระหว่างแนวความคิดของข้าราชการกับประชาชน คือ แนวทางแห่งการพัฒนาท้องถิ่น และกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่น และกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องและสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง ทั้งนี้การให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นผ่านการประชาคมทำผล เพื่อกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่น ถือว่าเป็นการให้คุณค่าแก่ “คน” ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) และฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาแนวความคิดของข้าราชการกับแนวความคิดของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดระหว่างข้าราชการกับประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น 3. เพื่อศึกษาการนำแนวความคิดของบุคคลทั้งสองกลุ่มไปใช้ในการแก้ไขปัญหา และกำหนดแนวทางของแผนพัฒนาท้องถิ่น วิธีการศึกษา เป็นการวิจัยสนามโดยสัมภาษณ์ ข้าราชการ จำนวน 30 คน และประชาชน จำนวน 150 คน เฉพาะในเขตพื้นที่อำเภอนาวัง จังหวัดหนองบัวลำภู รวมถึงการสังเกตการณ์ และเข้าร่วมสนทนาวิเคราะห์ปัญหากับประชาชนในกระบวนการประชาคม และศึกษาวิเคราะห์แผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2540-2544) และฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2549) โดยใช้กรอบวิเคราะห์ จากแนวทางการพัฒนา 6 ด้าน ดังนี้ 1. การพัฒนาคน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 2. การพัฒนาอาชีพ รายได้ และขยายการจ้างงานทั้งในและนอกภาคเกษตร 3. การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน (เศรษฐกิจพอเพียง) 4. การฟื้นฟูบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5. การพัฒนาเมืองน่าอยู่ และชุมชนน่าอยู่ 6. การบริหารการจัดการภาครัฐ ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1. ข้าราชการ มีแนวความคิดในการพัฒนาท้องถิ่นมุ่งเน้นเพื่อให้เป็นไปตามกรอบนโยบายของรัฐที่สั่งการลงมา มากกว่าที่จะมุ่งแก้ไขปัญหาในท้องถิ่น 2. ข้าราชการมีแนวความคิดมุ่งพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางการพัฒนาด้านการพัฒนาคน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน มากกว่าแนวทางการพัฒนาด้านอื่นๆ 3. ประชาชนมีแนวความคิดการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานที่เป็นสภาพปัญหาในท้องถิ่น มากกว่าสนองตอบตามนโยบายของรัฐ 4. ประชาชนมีแนวความคิดมุ่งพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางการพัฒนาด้านการพัฒนาอาชีพ รายได้ และขยายการจ้างงานทั้งในและนอกภาคเกษตร มากกว่าแนวทางการพัฒนาด้านอื่นๆ 5. แนวความคิดของข้าราชการได้รับการสนองตอบมากกว่าแนวความคิดของประชาชนในการกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่น